

bede, 2 udpegede embedsmænd og 4 medlemmer udpeget af højkommissæren blandt det lovgivende råds ikke officielle medlemmer. Af de 4 sidstnævnte er to afrikanere og to europæere. Selv om der stadig ikke er indført et ministerielt system, har de enkelte medlemmer ansvaret for bestemte sagsområder.

Det lovgivende råd består af de 3 embedsmænd, som qua deres embede er medlemmer af det udøvende råd, 7 udpegede medlemmer fra administrationen og indtil 4 andre medlemmer udpeget af højkommissæren samt 21 valgte medlemmer. Af disse vælges 10 af den europæiske befolkning, 1 vælges af protektoratets asiatiske vælgere, 10 vælges af og blandt medlemmerne af det afrikanske råd. Det lovgivende råd har med visse indskrænkninger den lovgivende magt i protektoratet. Alle loves gyldighed afhænger dog af højkommissærens godkendelse.

Det afrikanske råd består af 2 embedsmandsmedlemmer og højst 6 andre officielle medlemmer udpeget af den residerende kommissær, områdets 8 stammers høvdinge samt 32 afrikanere udpeget af stammerne. Rådet vælger som nævnt de 10 afrikanske medlemmer af det lovgivende råd og er rådgivende for den residerende kommissær i særlige anliggender. Der foreligger oplysninger om 2 politiske partier, Bechuanaland Protectorate Federal Party, som navnlig repræsenterer de traditionelle kræfter, og Bechuanaland Peoples Party, som arbejder for de enkelte stammers sammenlutning som en enhed.

Efter at den britiske koloniminister i foråret 1963 havde besluttet at lade undersøge, hvorvidt der burde foretages ændringer i forfatningen med sigte på yderligere politiske fremskridt, blev den residerende kommissær instrueret om at tage initiativ til konsultationer med områdets befolkning.

C. *Swaziland* har et areal på ca. 17.000 km² og er det mindst af protektoraterne. Det er beliggende ved grænsen mellem den sydafrikanske republik og Moçambique. Befolkningstallet blev i 1960³ anslået til 275.000; heraf ca. 10.000 europæere, hvad der giver området en relativ stor befolkningstæthed, omend ikke så stor som Basutoland. Det europæiske islet er større i Swazi-

land end i de to andre områder, og europæerne ejer en stor del (38 pct.) af Swazilands jord. Omend kvægavl og agerbrug også er hovederhvervene i Swaziland, har minedriften også ret stor betydning (Swaziland har nogle af verdens største asbestminer).

Swaziland må betegnes som det økonomisk set bedst udviklede af de tre områder, og landet har gode beskæftigelsesforhold; kun en ringe del af den afrikanske befolkning søger beskæftigelse i den sydafrikanske republik, navnlig i mineindustrien.

I tiden efter 1850 sikrede Storbritannien sig bl. a. ved koncessionsaftaler med de skiftende høvdinge stigende indflydelse over det område, som nu udgør Swaziland. I 1880'erne garanterede Storbritannien og Transvaal Swazilands uafhængighed. I 1894 blev området imidlertid gjort til et protektorat under Transvaal. Efter boerkrigen kom Swaziland definitivt under britisk herredømme. I 1906 blev områdets administration lagt direkte ind under den britiske højkommissær. En stor del af den lokale forvaltning er dog forblevet i hænderne på de afrikanske myndigheder. Swazilands traditionelle politiske system er centraliseret. Det ledes af den øverste høvding (Paramount Chief, Ngwenyama), der betragtes som konstitutionel monark. Ngwenyamaen deler principielt magten med et nationalråd (libandla), som traditionelt omfatter alle familieoverhoveder. I nutiden deltager dog som regel kun høvdingene og enkelte andre fremtrædende personer i rådets møder. I 1921 blev der oprettet en rådgivende forsamling bestående af europæere til at råde den residerende kommissær med hensyn til anliggender vedrørende den europæiske befolkningsgruppe.

I begyndelsen af 1963 blev der i London afholdt en forfatningskonference for Swaziland, som skulle tage stilling til formen for politisk fremskridt i området, herunder navnlig oprettelse af et lovgivende råd. Forhandlingerne endte imidlertid resultatløst, da den britiske koloniminister ikke kunne akceptere et af repræsentanter for den hvide befolkningsgruppe og den øverste høvding udarbejdet forfatningsudkast, hvorefter halvdelen af pladserne i det lovgivende råd skulle gå til den hvide befolkningsgruppe og halvdelen til repræsentanter for de traditionelle afrikanske myndigheder.